

YUNUS

Yunus Rab'den Kaçıyor

1Bölüm

¹⁻² RAB bir gün Amittay oğlu Yunus'a, <<Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve halkı uyar>> diye seslendi, <<Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi.>>

³ Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşış'e kaçmaya kalkıştı. Yafa'ya inip Tarşış'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den uzaklaşmak için Tarşış'e doğru yola çıktı.

⁴ Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı. ⁵ Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiye hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı.

⁶ Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, <<Hey! Nasıl uyursun sen?>> dedi, <<Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız.>>

⁷ Sonra denizciler birbirlerine, <<Gelin, kura çekelim>> dediler, <<Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi.>> Kura çektiler, kura Yunus'a düştü.

⁸ Bunun üzerine Yunus'a, <<Söyle bize!>> dediler, <<Bu bela kimin yüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka mensupsun?>>

⁹ Yunus, <<İbrani'yim>> diye karşılık verdi, <<Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısı RAB'be taparım*fa*.>> ^{a10} Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. <<Neden yaptın bunu?>> diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak için kaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı.

¹¹ Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus'a, <<Denizin dinmesi için sana ne yapalım?>> diye sordular.

¹² Yunus, <<Beni kaldırıp denize atın>> diye yanıtladı, <<O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız.>>

¹³ Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu. ¹⁴ RAB'be seslenerek, <<Ya RAB, yalvarıyoruz>> dediler, <<Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB.>> ¹⁵ Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti. ¹⁶ Bu olaydan ötürü denizciler RAB'den öyle korktular ki, O'na kurbanlar sundular, adaklar adadılar.

¹⁷ Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunus üç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.

Yunus'un Duası

2Bölüm

¹ Yunus balığın karnından Tanrısı RAB'be şöyle dua etti:

² <<Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım,
Yanıtladın beni.
Yardım istedim ölümler diyarının bağrından,
Kulak verdin sesime.

³ Beni engine, denizin ta dibine fırlattın.
Sular sardı çevremi.

^a 1:9 <<RAB'be taparım>>: İbranice <<RAB'den korkarım>>.

Azgın dalgalar geçti üzerimden.
4 <Huzurundan kovuldum> dedim,
<Yine de göreceğim kutsal tapınağını*fb*.> b

^b2:4 <<Yine de göreceğim kutsal tapınağını>> ya da <<Bir daha kutsal tapınağını nasıl göreceğim?>>

5 Sular boğacak kadar kuşattı beni,
Çevremi enginler sardı,
Yosunlar dolaştı başıma.
6 Dağların köklerine kadar battım,
Dünya sonsuza dek sürgülendi arkamdan;
Ama, ya RAB, Tanrım,
Canımı sen kurtardın çukurdan.
7 Soluğum tükenince seni andım, ya RAB,
Duam sana, kutsal tapınağına erişti.
8 Değersiz putlara tapanlar,
Vefasızlık etmiş olurlar.
9 Ama şükranla kurban sunacağım sana,
Adağımı yerine getireceğim.
Kurtuluş senden gelir, ya RAB!>>

¹⁰ RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus'u karaya kustu.

Yunus Ninovalılar'a Sesleniyor

3Bölüm

¹ RAB Yunus'a ikinci kez şöyle seslendi: ² <<Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir.>>

³ Yunus RAB'bin sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya gitti. Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi. ⁴ Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, <<Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!>> diye ilan etti. ⁵ Ninova halkı Tanrı'ya inandı. Oruç* ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı.

⁶ Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu. ⁷ Ardından Ninova'da şu buyruğu yayımladı:

<<Kral ve soyluların buyruğudur:

Hiçbir insan ya da hayvan -ister sığır, ister davar olsun- ağzına bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek. ⁸ Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrı'ya yakarak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin. ⁹ Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden döner de yok olmayız.>>

¹⁰ Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

Yunus Tanrı'nın Acımasını Kınıyor

4Bölüm

¹ Yunus buna çok gücenip öfkeleni. ² RAB'be şöyle dua etti: <<Ah, ya RAB, ben daha ülkemdeyken böyle olacağını söylemedim mi? Bu yüzden Tarşiş'e kaçmaya kalkıştım. Biliyordum, sen lütfeden, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin, cezalandırmaktan vazgeçen bir Tanrı'sın. ³ Ya RAB, lütfen şimdi canımı al. Çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir.>>

⁴ RAB, <<Ne hakla öfkeleniyorsun?>> diye karşılık verdi.

⁵ Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu. Kendisine bir çardak yaptı, gölgesinde oturup kentin başına neler geleceğini görmek için beklemeye başladı. ⁶ RAB Tanrı Yunus'un üzerine gölge salacak, sıkıntısını giderecek bir keneotu sağladı. Yunus buna çok sevindi. ⁷ Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrı'nın sağladığı bir bitki kurdu keneotunu

kemirip kuruttu. ⁸ Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus başına vuran güneşten bayılmak üzereydi. Ölümü dileyerek, <<Benim için ölmek yaşamaktan iyidir>> dedi.

⁹ Ama Tanrı, <<Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?>> dedi.

Yunus, <<Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim>> diye karşılık verdi.

¹⁰ RAB, <<Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu>> dedi, <<Sen emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun da, ¹¹ ben Ninova'ya, o koca kente acımayayım mı? O kentte sağını solundan ayırt edemeyen yüz yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var.>>